

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופט ארז יקואל

- מבקשים בבקשה 5
1. טורו מדיה בע"מ
 2. Omni Capial LTD
 3. Omni Services EOOD
 4. vega marketing Ltd
 5. אמיר כהנא
 6. Omri Global Solutions SRL תאגיד זר
- ע"י ב"כ עו"ד שרביט ואח'

- מבקשים בבקשה 15
7. גלן רע ניטן
 8. רונה חנה בנדר
- ע"י ב"כ עו"ד בלכר ואח'

נגד

- משיבים
1. סימון סיק מון לוק
 - ע"י ב"כ עו"ד הולנדר ואח'
 2. תומר לוי
 - ע"י ב"כ עו"ד סימון ואח'
 5. שחר שמעוני
 5. עידן גור
 6. איתי זיו

החלטה

2
3
4
5

בקשות לסילוק התביעה על הסף בגין תניית שיפוט זר ייחודית ופורום לא נאות. במוקד הדיון ניצבת השאלה שבמחלוקת, האם יש לברר את התביעה שהגישה התובעת בבית משפט זה, או בבית משפט באיי מרשל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

רקע

- 1 המשיבה 1 – אזרחית ותושבת הונג קונג (להלן: "התובעת") הגישה תביעה כנגד המבקשים ויתרת
- 2 המשיבים (להלן: "הנתבעים"), בגדרה עתרה לחייבם בסכום של 36,000,000 ₪. עילת התביעה
- 3 מושתתת על שורת מעשי מרמה שנטען כי בוצעו כלפי התובעת ובעטים נגרמו לה הפסדים כספיים
- 4 הנאמדים בסכום התביעה.
- 5
- 6 כתב התביעה מתאר את טענות התובעת, לפיהן נפלה קרבן למזימה שהנתבעים רקחו כלפיה
- 7 במסגרתה השתמשו במסווה של מסחר באופציות בינאריות. נטען, כי הנתבעים וגורמים שונים
- 8 הפועלים מטעמם, פיתו את התובעת להשקיע במסחר באופציות בינאריות, תוך יצירת מצג שקרי
- 9 משל מדובר בהשקעה בטוחה, ללא סיכון ועם צפי לרווחים עצומים. עוד נטען, כי הנתבעים טוו
- 10 מערכת מורכבת ומסועפת הכוללת שורת חברות קש, חברות חוץ ("offshore"), זהויות בדויות
- 11 של עובדים וכן שורת נתונים מקצועיים בדויים. מערכת זו נועדה, כך נטען, להוציא מהתובעת
- 12 כספים במרמה, בעוד שלא התבצע כל מסחר בכספים אלו.
- 13 המבקשים עתרו לסילוק התובעה על הסף לאור תניות שיפוט זר וברירת דין זר המופיעות הן
- 14 בהסכם תנאי השימוש שבאתר האינטרנט המופעל על ידי הנתבעת 1 והן בהסכם פשרה שנערך בין
- 15 הצדדים (להלן: "הסכם השימוש" ו – "הסכם הפשרה", בהתאמה). התובעת, מצדה, מתנגדת
- 16 לבקשה וטוענת כי מכלול נסיבות העניין מאפשר לה לברר את התביעה בבית משפט זה.

תמצית טענות המבקשים

- 17
- 18 4. לשיטת המבקשים, ההסכמים בין התובעת לבין מי מהנתבעים, כוללים תניות מפורשות, לפיהן
- 19 הסמכות הייחודית לדון בתביעה נתונה לבית המשפט שבאיי מרשל וכן כי הדיון בה כפוף לדין
- 20 המהותי של מדינה זו. נטען, כי תניית השיפוט חלה על כלל המחלוקות הנובעות מההסכמים וגם
- 21 על הטענות הלבר-חוזיות, הנשענות על היחסים העסקיים בין הצדדים. המבקשים הפנו לעילות
- 22 המתוארות בכתב התביעה וטענו כי הן כפופות לתניית השיפוט המוסכמת, לאור הקשרן לשימוש
- 23 שעשתה התובעת בפלטפורמת המסחר ובשירותים הנלווים שקיבלה. המבקשים סבורים כי תניות
- 24 השיפוט וברירת הדין חלות על כלל הנתבעים, לנוכח היותם חלק מקבוצת OptionsXO; לנוכח
- 25 היותם שותפים ("Affiliate"), שלוחים, או עובדים של קבוצה זו וכן לנוכח הקשר המשפטי
- 26 והתאגידי ההדוק שביניהם. עוד נטען, כי בהסכם תנאי השימוש נקבע שהוראותיו תחולנה על כלל
- 27 השירותים הנלווים לשימוש בפלטפורמת המסחר ומכאן, שלא ניתן לנתק את השימושים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

והשירותים הנוספים שניתנו לתובעת מאת יתרת הנתבעים. המבקשים הוסיפו וטענו, כי המקרה הנדון אינו עולה בגדרם של המקרים החריגים בהם יימנע בית המשפט מלאכוף תניית שיפוט זר. הודגש, כי התובעת לא הצביעה על חשש שלא תזכה למשפט צדק באיי מרשל ונטען, כי יש להעדיף את האינטרס שבאכיפת תניית השיפוט, הנעוץ ברצונו של בעל הדין לרכז את כלל סכסוכיו במקום התדיינות אחד - מקום מושבו.

המבקשים הוסיפו וטענו, כי בית המשפט בישראל אינו הפורום הנאות לדון בתביעה בהתחשב במבחנים הרלוונטיים, בדמות מירב זיקות, ציפיות הצדדים ושיקולים המערכתיים. ביחס למבחן מירב הזיקות, נטען כי התובעת וכל החברות הנתבעות למעט הנתבעת 1, הן תושבות חוץ. לשיטת המבקשים, הכללת גורמים ישראלים בכתב התביעה מהווה ניסיון מלאכותי לקשור את התביעה לפורום הישראלי. ב"כ המשיבים 7-8 הוסיף והדגיש, כי מדובר בעובדים זוטרים שעבדו בנתבעת 1 – המבקשת 1 כאן (להלן: "החברה") במשך כשנה בלבד, באופן שאינו מתיישב עם סכום התביעה. נטען, בנוסף, כי הדין החל על התביעה הוא דין איי מרשל וכי שיקול זה מהווה נדבך מרכזי במסגרת בחינת מירב הזיקות. עוד נטען, כי התובעת נעזרה גם בחברה שמשרדה בניו-יורק, כך שגם טעם זה שולל זיקה מיוחדת הקושרת את ההליך לישראל. המבקשים סבורים כי הזיקה היחידה הקושרת את הסכסוך לישראל היא עורכת הדין של התובעת, המפעילה אתר אינטרנט שבו תכנים המעודדים הגשת תביעות בישראל בגין סחר ברשת האינטרנט.

ביחס למבחן ציפיות הצדדים, נטען כי לאור תניית השיפוט, זהות הצדדים, מקום מושבם ושפתם, לא הייתה למי מהם כל ציפייה שטענותיהם תתבררנה לפני בית המשפט בישראל. ביחס לשיקולים המערכתיים, נטען כי יש לייחס משקל משמעותי לכך שהתובעת אינה אזרחית, או תושבת ישראל. המשיבים מציינים כי מתן אפשרות לתובעים זרים להביא את ענייניהם לפני בית המשפט בישראל, תטיל עומס נוסף על מערכת בתי המשפט ותפגע ביכולתו להעניק שירות מהיר ויעיל לבעלי הדין המקומיים. המבקשים הפנו לאסופת אסמכתאות, ממנה הם מבקשים להסיק כי במקרים בהם מדובר בתובע זר, תגבר הנטייה לקבוע שהפורום הישראלי אינו נאות. עוד הפנו הנתבעים להוראות פרק ז' לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 וטענו כי זירת מסחר מקוונת הפונה ללקוחות זרים, אינה כפופה להוראות חוק זה, אף אם היא פועלת מישראל.

תמצית טענות התובעת

התובעת סבורה כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב. לגישתה, הבקשה לא נועדה לקדם אינטרס לגיטימי של תושב זר לרכז את הדיון בסכסוכיו במקום מושבו, כי אם למנוע ממנה מלברר את טענותיה. נטען, כי בית המשפט בישראל הוא הערכאה הנכונה והמוסמכת לדון בתביעה וכי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1 סמכותו אינה פוקעת רק בשל קיומה של תניית שיפוט זר. התובעת סבורה כי שיקולים כבדי משקל
2 מצדיקים סטייה מתניית השיפוט הזר בעניינה. אשר לתניית השיפוט המצוינת בהסכם תנאי
3 השימוש, נטען כי אין כל ראיה שהתובעת אכן אישרה את הסכמתה וחתמה על הסכם זה. ביחס
4 להסכם הפשרה, טענה התובעת כי תניית השיפוט הזר שבו איננה ייחודית ולכן אין בה כדי לשלול
5 את סמכותו של בית המשפט בישראל. כן סבורה התובעת שהוראות הסכם הפשרה גוברות על
6 הסכם השימוש באתר בהיותן מאוחרות לו. עוד נטען, כי תניית השיפוט הזר מתייחסת לתנאי
7 השימוש באתר בלבד, בעוד שמעשי המרמה כלפי התובעת בוצעו בטלפון, בהתכתבויות שונות
8 ובדוא"ל ולכן הם אינם חוסים תחת הוראות המוסכם בין הצדדים. התובעת סבורה כי לא ניתן
9 לפרש את תניית השיפוט באופן נרחב כמבקשים וכי לא ניתן ללמוד לענייננו מהאסמכתאות
10 שאליהן הפנו. נטען בהקשר זה, כי עילת התביעה מושתתת על מעשי מרמה וכל הסדר חוזי שנועד
11 להגביל את גישת התובעת לערכאות ולחייבה להתדיין באי נידח באוקיינוס השקט, תוכן במטרה
12 להגביל את קרבתו המרמה מלנקוט באמצעים משפטיים כנגד הנתבעים. לכן, לשיטת התובעת,
13 יש לראות הסדר זה כבלתי חוקי, כבלתי מוסרי וכמנוגד לתקנת הציבור, בהיותו חלק ממעשי
14 המרמה המיוחסים לנתבעים. התובעת סבורה כי תניית השיפוט שבהסכם תנאי השימוש היא
15 תנאי מקפח בחוזה אחיד שדינו להיפסל. נטען, כי הסכם תנאי השימוש הוא אחיד לכלל משתמשי
16 האתר וכי תניית השיפוט מגבילה את זכות הלקוח בבחירת מקום השיפוט. התובעת מוסיפה
17 וטוענת, כי תניית השיפוט נכללת בהסכם שבין משתמשי האתר לבין אתר האינטרנט המכונה -
18 "OptionsXO", בעוד שמי מהנתבעים אינו צד לאותו הסכם. התובעת מציינת כי המבקשים לא
19 הראו שמדובר בחברות בנות, או קשורות והיא סבורה שהמכנה המשותף ביניהן הוא שכולן
20 מוחזקות ומנוהלות על ידי הנתבע 3.

21 התובעת הוסיפה וטענה כי ישראל היא הפורום הנאות לדון בתביעתה. ביחס למבחן מירב הזיקות,
22 נטען כי הנתבע 3 הודה כי הוא הבעלים והמנהל של כלל החברות הנתבעות והוא אזרח ישראל; כי
23 הנתבעים 4-8 הם אזרחים ותושבי ישראל; כי המעשים המיוחסים לנתבעים בוצעו מישראל; כי
24 הנתבעת 1 היא חברה המאוגדת בישראל; כי הנתבעת 12 רשומה בישראל כחברה זרה שכתובתה
25 במשרדי הנתבעת 1; כי פלטפורמת המסחר פותחה ממשרדי החברה בהרצליה ושם נעשה בה
26 שימוש על ידי הנתבעים; כי הדומיין ושרתי הדוא"ל ושאר אמצעי התקשורת וכתובת
27 האלקטרונית (IP) ממוקמים בישראל; כי המודל העסקי, תכניות העבודה ותסריטי השיחה שעל
28 פיהם פעלו הנתבעים בוצעו ונערכו בישראל; כי השיחות שנערכו עם התובעת בוצעו מישראל וכי
29 "אנשי המפתח" – הם גורמי ההנהלה ומקבלי ההחלטות של הנתבעים 9-12, פעלו ממשרדי
30 הנתבעת 1 בישראל. ביחס למבחן ציפיות הצדדים, נטען כי התובעת לא יכלה לפתח ציפייה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

שתיפול קרבן למעשי מרמה חמורים, טרם שנודע לה כי אכן נפלה קרבן למעשים שכאלו, שבוצעו
מישראל, על ידי אזרחי ישראל ותושביה. ביחס למבחן השיקולים הציבוריים, טענה התובעת כי
למדינת ישראל יש אינטרס מובהק להילחם בתופעה פסולה של חברות המעניקות שירותי מסחר
בתרמית ובאמצעות תוכנות שאינן מפקחות. נטען, כי תופעה זו פוגעת קשות בתדמיתה של מדינת
ישראל כמדינת חוק ולכן יש להעדיף את האינטרס ציבורי ולאפשר לתושב חוץ, שנפגע ממעשים
שנטען כי בוצעו על ידי ישראלים ומתוך שטח ישראל – להתדיין בבתי המשפט שבה. התובעת
הפנתה להחלטת רשות ניירות ערך מיום 22.3.16, ממנה עולה כי מדינת ישראל אסרה על חברות
העוסקות במסחר באופציות בינאריות לפנות לתושבי ישראל מאחר שמדובר בהימורים. כן הפנתה
התובעת לדברים שנאמרו בוועדת הרפורמות של הכנסת ביום 31.7.17, ביחס לחומרת ההשלכות
של מסחר באופציות בינאריות מישראל.

תמצית תשובת המבקשים

5. המבקשים הגישו תשובה לתגובת התובעת, בה טענו כי לא ניתן לקבל את עמדתה, בין היתר,
מהטעם שלא נתמכה בתצהיר וכן מהטעם שלא נמצאו נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מתניית
השיפוט הזר. לגישת המבקשים, לא ניתן לבסס את עמדת התובעת על גרסתו של מי שלא עבד
בחברה במרבית התקופה הרלוונטית וכשגרסתו נסתרת לאור גרסאות אחרות. הודגש, בין היתר,
כי טענת התובעת לפיה לא תזכה למשפט צדק באיי מרשל, או כי לא ניתן לקבל שם ייצוג משפטי
ראוי, נטענה בעלמא, מבלי שנתמכה בראייה ולו בתצהיר. נטען, בנוסף, כי התובעת לא צרפה את
הסכם תנאי השימוש ואת הסכם הפרשה לכתב התביעה ומכאן שהיא מנועה מלטעון כנגדם.

ביחס לטענת התובעת להיעדר ראיה כי אישרה את הסכם תנאי השימוש, טענו המבקשים כי
בתצהירים שצורפו לבקשה נאמר שעל מנת לסחור בפלטפורמת המסחר, נדרשים הלקוחות ליתן
הסכמתם להסכם תנאי השימוש בפלטפורמה וכי התובעת עברה תהליך זה במסגרת הרשמתה
לשירותי המסחר. כן נטען, שהסכמת התובעת להסכם תנאי השימוש נלמדה גם ממסמכי הכרת
הלקוח ("Know Your Customer - KYC"), שצורפו כנספח 3 לבקשה. ביחס לטענה כי הנתבעים
אינם צד להסכם תנאי השימוש, הובהר כי הפתיח שבו מלמד שבעלת האתר היא המבקשת 2
(Omni Capital) ולכן ברור ללקוחות כי התקשרותם אינה עם שם האתר "OptionsXO", אלא עם
החברות המפעילות אותו ובפרט עם המבקשת 2. הובהר בהקשר זה, כי כלל הנתבעות פועלות
במשותף ומצויות בקשר הדוק, בין היתר, בהיותן בבעלות הנתבע 3 וכן כי התובעת עצמה ציינה
בכתב התביעה שכל אחת מהחברות הנתבעות קשורה בקשר ישיר לנתבעת 1. ביחס להיקף תחולת
הסכם תנאי השימוש, מפנים הנתבעים לסעיף 20.2 שבו, ממנו הם למדים כי תחולתו תקפה כלפי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

מכלול השירותים שיינתנו על ידי הנתבעים. לגישתם, הוא חולש על מכלול היחסים בין הצדדים, בהינתן כי מדובר בהסכם היחיד שנערך. ביחס לטענה כי ההסכם אינו חל על טענות בגין מעשי מרמה ותרמית, הפנו מבקשים לאסמכתאות לפיהן, גם עילות תביעה חיצוניות תהיינה כפופות לתניית השיפוט, אם הן קשורות לחוזה ונשענות באופן ישיר על היחסים העסקיים-חוזיים בין הצדדים. הודגש כי התובעת השתיתה את התביעה, בין היתר, על עילות חוזיות אשר פורטו בסעיפים 250-256 לכתב התביעה; כי היא לא טענה לבטלות תניית השיפוט בכתב התביעה; כי תניית השיפוט היא בבחינת "חי הנושא את עצמו" וכי תחולתה חולשת על כל סכסוך הנובע מהסכם, לרבות על עצם תוקפו ונסיבות כריתתו. ביחס לטענה כי מדובר בתנייה מקפחת שבחוזה אחיד, סוברים המבקשים כי חוק החוזים האחדים, התשמ"ג-1982 (להלן: "**חוק החוזים האחדים**") אינו חל על מערכת היחסים שבין הצדדים, מהטעם שהסכם תנאי השימוש מחיל על הצדדים את הדין של איי מרשל. עוד נטען, כי התובעת לא הראתה שמדובר בתנאי מקפח שיש בו כדי להרתיעה מלממש את זכות גישתה לערכאות; כי היא אשת עסקים מנוסה ומשכילה השולטת בשפת האנגלית – היא השפה המדוברת באיי מרשל; כי סכום התביעה גבוה כדי הצדקת נקיטת הליכים בכל מדינה וכי התובעת עשתה שימוש אף בחברה אמריקנית לצורך הגשת התביעה.

המבקשים מוסיפים וטוענים, כי הסכם הפרשה אינו מבטל את הוראות הסכם תנאי השימוש, בין היתר, כיוון שהוא אינו מתייחס לשימוש בשירותי הנתבעים אלא להסדר פרעון אשראי בלבד; אין בו כל התייחסות המלמדת על החלפת הסכם תנאי השימוש ולא הוצגה כל ראיה שתלמד כך. כן סבורים המבקשים, כי אין לקבל את הטענה שתניות השיפוט אינן בלעדיות. לגישתם, אין הכרח לציין את המונח "אקסקלוסיבי", או כל מונח אחר שבייחודיות, על מנת ללמד שמדובר בתניית שיפוט ייחודית ובלעדית. הובהר, כי ניתן ללמוד על ייחודיותה של ההוראה מאומד דעתם של הצדדים המשתמע, בין היתר, מלשון החוזה, מתכלית ההוראה ומיתרת נסיבות העניין. נטען, כי ניתן ללמוד על ייחודיותה של התנייה מעצם ניסוחה בלשון "Any disputes", בצירוף העובדה שהופיעה בשני הסכמים שונים ובסמיכות לתניית הדין הזר. המבקשים מדגישים כי תכלית תניית השיפוט היא לרכז את כלל ההתדיינות במקום מושבה של המבקשת 2, בהינתן שהיא מציעה את שירותיה ללקוחות בכל רחבי העולם והיא אינה חפצה להתדיין במדינות שונות.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בכתב התביעה, בבקשה, בתגובת התובעת ובתשובת המבקשים ולאחר שנדרשתי למכלול נסיבות העניין וכן לטיעונים שנשמעו מלפני לפרוטוקול הדיון – הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה. להלן אבאר את הנימוקים שביסוד מסקנתי זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

המסגרת הנורמטיבית

- 1
- 2 7. תניית שיפוט זר יכול שתהיה מקבילה ויכול שתהיה ייחודית. תניית שיפוט זר מקבילה, מחילה על
- 3 הצדדים את סמכותו של בית משפט מסוים, בעוד שאינה שוללת את סמכותם של בתי משפט
- 4 אחרים. לעומת זאת, תניית שיפוט זר ייחודית, מגדירה את בית המשפט הזר כבעל סמכות שיפוט
- 5 בלעדית, השוללת את סמכותן של ערכאות אחרות (ר' א' גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי**, מהדורה
- 6 11, 2013, עמ' 73). כללי הפרשנות בדבר תחולתה של תניית שיפוט זר שונים במהותם מכללי
- 7 הפרשנות החוזיים, שכן הכלל הוא כי מי שמבקש לשלול מרעהו זכות התדיינות בפורום מוסמך,
- 8 עליו לבטא זאת באופן מפורש (ר' רע"א 6489/09 **מדובר נ' קרן קיימת לישראל** (18.1.11) (להלן:
- 9 **"עניין מדובר"**); רע"א 9368/11 **West Nevada Management Inc נ' הראל** (21.05.2012) (להלן:
- 10 **"עניין הראל"**); ע"א 724/85 **מנו קוי נוסעים בע"מ נ' דמרי ואח'** (10.8.88)). ההבחנה בין תניית
- 11 שיפוט ייחודית לבין תניית שיפוט מקבילה, תתבסס בעיקרה על לשון התניה. עם זאת, אין הכרח
- 12 שתניית השיפוט תשלול באופן מפורש את סמכותן של ערכאות אחרות על מנת שתחייב את
- 13 הצדדים. ככל שמתעורר ספק ביחס לפרשנות התנייה, יש להתחשב בתכליתה ובאומד דעת
- 14 הצדדים המשתקף מלשון החוזה וממכלול נסיבות העניין (ר' למשל: ע"א 8835/99 **אינטרדקו**
- 15 **חברת המסחר לתעשיות בע"מ נ' Sulzer Brothers Ltd** (11.1.01); ע"א 65/88 **אדרת שומרון**
- 16 **בע"מ נ' הולינגסוורת' ג.מ.ב.ה.** (22.8.90) (להלן: **"עניין אדרת"**). רע"א 6767/15 **דיפוכס (1989)**
- 17 **בע"מ נ' Wacker Chemic Ag** (29.10.15)).
- 18 במסגרת כלי העזר הפרשניים, נקבע, בין היתר, כי תניית שיפוט זר עשויה להיחשב כייחודית כאשר
- 19 היא מנוסחת באופן פעיל (כגון: **"תובענות תוגשנה..."**), לעומת תניות שנוסחו באופן סביל (כגון:
- 20 **"לבית משפט פלוני תהא סמכות..."**). כן יוחס משקל משמעותי לשאלה, האם מטרת התנייה היא
- 21 לרכז את כלל הסכסוכים המשפטיים במקום פעילותה המרכזי של החברה, כאשר עסקיה חובקי
- 22 עולם והאם תרוקן התנייה מתוכן ככל שלא תיחשב כייחודית (ר' למשל: עניין אדרת; רע"א
- 23 Nantucket Ltd 8135/12 **נ' דורון ואח'** (28.10.13) (להלן: **"עניין דורון"**)). ככל שנמצא כי מדובר
- 24 בתניית שיפוט זר ייחודית, על בית המשפט להידרש לשאלה האם היא חלה על התובענה שבנדון.
- 25 לשם כך, יש לבחון את קרבתו של הסכסוך לתנאי החוזה. בחינה זו מתמקדת במקור הסכסוך ולא
- 26 בסיווגה של עילת התביעה. אין רלוונטיות לשאלה אם העילה המשפטית שביסוד התובענה
- 27 מושתתת על דיני החוזים, או על דיני הנוזיקין (ר' ע"א 721/86 **N. V. Optische Industries de**
- 28 **Oude Delft נ' תדיראן בע"מ** (14.10.90); ע"א 20/70 **"עמיר" חברה להספקה של התאחדות**
- 29 **האיכרים בישראל בע"מ נ' מ.צ.ק. בע"מ** (21.6.70)). לפיכך, יש לבחון, בין היתר, אם התביעה היא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

- 1 תוצאה של החוזה, או אם היא קשורה אליו באופן הדוק, למרות שעילתה המשפטית עלולה
- 2 להתבסס על עילות לבר-חוזיות, כעוללות נזיקיות (ר' עניין אדרת; ת"א תא (י-ם) 3279/01 ד"ר
- 3 ריכטר נ' Boston Scientific Corporation (14.3.02); ע"א 20/70 "הני"ל).
- 4 8. גם אם יימצא כי מדובר בתניית שיפוט זר ייחודית החלה על התובענה, קיומה אינו שולל את
- 5 סמכותו של בית המשפט המקומי. בהיתן הכלל כי חוזים יש לקיים ועל מנת שלא להתיר שימוש
- 6 באמצעים משפטיים במטרה לחמוק מחיובים חוזיים שרירים וקיימים, יכבד בית המשפט את
- 7 תניית השיפוט הזר הייחודית ויעכב את ההליכים שהוגשו לפתחו, למעט אם הראה התובע סיבות
- 8 טובות מיוחדות, או נסיבות כבדות משקל שלא לעשות כן (ר' (ע"א 362/83 **מנורה חברה לביטוח**
- 9 **בע"מ נ' דונאר** (22.5.84) (להלן: "**עניין דונאר**"); רע"א 6574/12 **סאמיט פאנז ניהול השקעות**
- 10 **בע"מ נ' בן יעקב** (7.3.13) (להלן: "**עניין סאמיט**")). רשימת הטעמים המיוחדים, או הסיבות
- 11 הטובות, אינה רשימה סגורה. בין היתר, הכירה הפסיקה בטעמים המצדיקים סטייה מתניית
- 12 שיפוט זר, במקרים בהם אין גישה חופשית לבית המשפט מושא תניית השיפוט הזר; במקרים
- 13 בהם קיים חשש ממשי שהתובע לא יזכה למשפט צדק בבית המשפט מושא תניית השיפוט הזר
- 14 ובמקרים בהם מדובר במספר תובעים אשר אינם עומדים כל אחד בפני עצמו, או כאשר הצטרף
- 15 לתובענה תובע נוסף, שתניית השיפוט אינה חלה עליו ואשר הצטרפותו נעשתה מטעמים ענייניים
- 16 (ר' ע"א 433/64 **נברום מריטים בע"מ נ' הסנה חברה ישראלית לביטוח בע"מ** (30.5.65) (להלן: "
- 17 **עניין מריטיים**"); עניין סאמיט; ע"א 601/82 **בנק לאומי לישראל בע"מ נ' Continent israel**
- 18 **Harefuah schiffahrts g.m.b.h.-c.i.s.** (9.6.86); רע"א 3144/03 **אלביט הדמיה רפואית בע"מ נ' Harefuah**
- 19 **Serviços de Saude S/C Ltda.** (6.7.03)). במקרים מסוימים, הכיר בית המשפט בהתיישנות
- 20 התובענה לפני הערכאה המוסכמת, כטעם המצדיק סטייה מתניית שיפוט מוסכמת ובלבד
- 21 שהתיישנותה נבעה מהתנהלות הנתבע (ר' ע"א 8205/16 **Contrastock Oy נ' Thor Horizon**
- 22 (25.1.18); ע"א (מחוזי ת"א) 194/68 **הנאמנים בפשיטת הרגל של דוד ראנד נ' כונס הנכסים**
- 23 **הרשמי** (12.9.68)). בתי המשפט סטו מתניית שיפוט זר, אף במקרים בהם נמצא כי היא עולה כדי
- 24 תנאי מקפח בחוזה אחיד (ר' למשל: רע"א 1108/10 **מאיר חברה למכונות ומשאיות בע"מ נ' ברפי**
- 25 (7.4.2010); ת"צ (מרכז) **46065-09-14 בן חמו נ' Facebook Inc** (10.6.16)). במקרה נוסף, הכיר
- 26 בית המשפט בקבוצת חברות שהוקמו ככסות משפטית שניהולן והשליטה בהן מתבצעות מישראל
- 27 ובאמצעות תושבי ישראל, כנתון המצדיק סטייה מתניית שיפוט זר (ר' ת"א (מחוזי מרכז) 14281-
- 28 05-10 **גולדשמיט נ' טי, גי, אי, השקעות נדל"ן בע"מ** (30.04.2015)). כן נמצא טעם המצדיק סטייה
- 29 מתניית שיפוט זר ייחודית, במקרה שבו מירב הזיקות קושרות את הסכסוך לישראל בעוצמה
- 30 משמעותית. על כך נקבע, כי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1 "הטענה בדבר מיהותו של הפורום הנאות יכולה להתעורר בכל מקרה, לרבות
2 במקרה שבו קיימת תניית שיפוט זר ייחודית בין הצדדים" (ר' ע"א 4601/02 ראדא
3 תעשיות אלקטרוניות בע"מ נ' Bodstray Company Ltd (22.1.04) (להלן: "עניין
4 ראדא").

5 9. טעמי נוחות, ככלל, אינם מצדיקים סטייה מתניית שיפוט זר, שכן "כדרך שצד לחוזה אינו יכול
6 להצדיק סירובו למלא חוזה בכך שהדבר לא נוח לו, כך גם אינו רשאי להתנכר לתניית השיפוט
7 לשם נוחיותו בלבד" וכן מהטעם ש- "נוחיותו של הצד האחד היא אי-נוחיותו של הצד שכנגד" (ר'
8 עניין דונאר; עניין מריטיים). גם פיצול התביעה עקב קיומה של תניית שיפוט זר, אינו מצדיק
9 סטייה ממנה (ר' עניין אדרת; ע"א 138/70 Greek South American Line Shipping Co נ'
10 דומיניון חברה לביטוח בע"מ (18.1.71); עניין ראדא). עם זאת, פיצול התובענה במקרה שבו
11 קיימים מספר נתבעים שצירופם אינו "תכסיסני", עשוי להוות שיקול ענייני (ר' עניין דורון; רע"א
12 (י-ם) 13930-10-10 צימרינג נ' מקסימה קורפורייט הולדינגס (22.11.10) (להלן: "עניין
13 צימרינג").

14 10. לפיכך, בחינת הבקשה לעיכוב או לסילוק תובענה מחמת תניית שיפוט זר תכלול ארבעה שלבים
15 מרכזיים. בשלב הראשון, יש לבחון האם הצדדים התקשרו בהסכם הכולל תניית שיפוט זר. בשלב
16 השני, יש לבחון אם מדובר בתניית שיפוט זר ייחודית או מקבילה. בשלב השלישי, יש לבחון האם
17 תניית השיפוט הזר חלה על התובענה שבנדון. בשלב הרביעי, יש לבחון האם קיימות סיבות טובות
18 ומיוחדות שלא לכבד את תניית השיפוט הזר. אתייחס לאלו תוך התמקדות בשני ההסכמים
19 שביסוד הבקשה. ההתייחסות להסכם הפשרה קצרה יותר ולמען הנוחות, אדרש תחילה להסכם
20 זה.

תניית השיפוט שבהסכם הפשרה

21 השלב הראשון – בחינת קיומו של הסכם הכולל תניית שיפוט זר

22
23 11. הצדדים אינם חלוקים ביחס לעצם עריכת הסכם הפשרה. התובעת לא הכחישה בתגובתה את
24 חתימתה על גבי הסכם זה ולא נטען כי חתימתה על גביו זויפה. אף אין מחלוקת של ממש כי
25 בהסכם הפשרה קיימת תניית שיפוט זר ומכאן שהשלב הראשון מתקיים בשלמותו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30480-07-17 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1

2

השלב השני – בחינת ייחודיות תניית השיפוט הזר

3

12. ההוראה המתייחסת לתניית השיפוט הזר, מופיעה בפסקה I שבעמוד השני להסכם הפרשה ולשונה כדלקמן:

4

5

"This agreement shall be governed by and constructed and interpreted in accordance with the substantive laws of the republic of the Marshal Islands... Any disputes arising out of this Agreement shall be constructed and interpreted by the law of the Republic of the Marshal Islands, and each party hereby consents to the jurisdiction of such court...".

6

7

8

9

10

11 13. בחינת לשונה של תניית השיפוט הזר שבהסכם הפרשה, מובילה למסקנה כי אין המדובר בתניית
12 שיפוט זר ייחודית. עיקרי התנייה מלמדים כי הוראותיו של הסכם זה תפורשנה ותוכפפנה לחוק
13 שבאיי מרשל וכי הצדדים מסכימים לסמכותו השיפוטית של בית משפט שכזה. אין המדובר
14 בניסוח אקטיבי (כגון: "תביעות תוגשנה לבית המשפט שבמדינת..."); אין המדובר בניסוח
15 השולל סמכותן של ערכאות משפט שונות מזו של איי מרשל (כגון: "Only", "Exclusively",
16 "Sole" וכיוצ"ב); אף אין מדובר בניסוח סביל (כגון "לבית משפט פלוני תהא סמכות"), כי אם
17 בהסמכה כללית של ערכאה "שכזו" ("Such court") – מבלי שצוינו פרטיה הספציפיים. לא
18 קיימת כל התייחסות לתכליתה של תניית השיפוט, ככזו שמטרתה לרכז סכסוכים משפטיים
19 במקום פעילותה המרכזי של החברה ומקום פעילות זה איננו מוזכר. כמו כן, בהינתן שמדובר
20 בהסכם פרשה, שמטרתו היא סילוק הדדי של טענות ובמובחן מהסכם למתן שירותים או להספקת
21 סחורה, קיים קושי להסיק שמדובר בהסכם שמטרתו לרכז את הסכסוכים במקום הפעילות
22 המרכזי של החברה. בנוסף, בהינתן כי ייחודיות תניית השיפוט הזר אינה משתמעת באופן ברור
23 מלשונה, יש לזקוף לחובת המבקשים את הכלל שלפיו במקרה של ספק, יפורש החוזה לחובת
24 מנסחו או מעצבו (ר' סעיף 25 לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג 1973; רע"א 3577/93 הפניקס
25 הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' מוריאו (18.8.94); ע"א 9609/01 מול הים (1978) בע"מ נ' עו"ד
26 שגב (28.3.04)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30480-07-17 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

14. אינני מתעלם מהמשקל שיש לייחס לעובדה שהסכם הפשרה מחיל את הוראות הדין המהותי של איי מרשל. אולם, בהינתן כי ייחודיות התניה אינה עולה מלשונה הברורה ובהיעדר נדבך פרשני נוסף, כגון ניסוח אקטיבי, או נקיבה בפרטי הערכאה השיפוטית – אני סבור כי אין די בהחלת הוראות הדין שבאיי מרשל, על מנת להסיק קיומה של הסכמה לסמכותו השיפוטית הבלעדית של בית המשפט הזר.

6 השלב השלישי – האם תניית השיפוט הזר חלה על התביעה

15. חוזה יפורש לפי אומד דעת הצדדים. על מנת להתחקות אחר אומד דעתם של הצדדים לחוזה, יש לפנות, בראש ובראשונה, לשון החוזה עצמו. במידה שאומד דעת הצדדים אינו משתמע מלשון החוזה, ניתן להתחקות אחריו מתוך המטרות, היעדים, האינטרסים והתכלית האובייקטיבית שאותם נועד החוזה להגשים (ר' סעי' סעיף 25(א) **לחוק החוזים (חלק כללי)**, התשל"ג-1973; ע"א 4628/93 **מדינת ישראל נ' אפרופים שיכון ויזום בע"מ** (6.4.95); דנ"א 2045/05 **ארגון מגדלי ירקות אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל** (11.5.2006); ג' שלו, **דיני חוזים: החלק הכללי**, 413 ואילך (2005)).

16. בהתאמת הדברים להסכם הפשרה, שוכנעתי כי תניית השיפוט הזר שבו אינה חלה על התובענה שביסוד הבקשה. בחינת אומד דעת הצדדים להסכם הפשרה, כפי שהוא משתמע מלשונו הברורה ומתניית השיפוט הזר שבו, מובילה למסקנה כי תנייה זו מתייחסת לסכסוכים הנובעים מהסכם הפשרה בלבד ("**Any disputes arising out of this agreement**"), בעוד שהעילות המפורטות בכתב התביעה אינן נעוצות בהסכם הפשרה. אין המדובר בתביעה שעילתה מתייחסת במישרין להסכם הפשרה, לתוקפו, או להפרותיו. עילות כתב התביעה נעוצות בעיקרן בשורת מצגי שווא שהוצגו לתובעת שמרביתם התרחשו עובר לכריתת הסכם הפשרה ובטענה כי כלל הפעילות של הנתבעים היא מסווה למעשי מרמה חמורים (ר', בין היתר, סעי' 5-10 לכתב התביעה). על אף שנטען, בין היתר, לבטלותם של כלל ההסכמים שנערכו בין התובעת לנתבעים, מדובר, לכל היותר, בנדבכים עובדתיים בודדים מבין כלל הנסיבות שעליהן הושתתה התביעה והמלמדים, לשיטת התובעת, כי התנהלותם הכוללת של הנתבעים היוותה מסווה למעשי הונאה ומרמה.

על אף שדי בהתחקות אחר אומד דעת הצדדים מלשונו הברורה של הסכם הפשרה, תוצאה דומה מתקבלת אף מבחינת המטרות, האינטרסים והתכלית האובייקטיבית שאותם נועד הסכם זה להגשים. עיון בהסכם הפשרה מעלה כי תכליתו האובייקטיבית היא להביא ליישוב של סכסוך, או מחלוקת שהתגלעו בין הצדדים. אין המדובר בהסכם שמטרתו להסדיר את אופן מתן השירותים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1 לתובעת, או את האופן שבו יידונו סכסוכים עסקיים ומסחריים, במטרה לרכז את ההתדיינות
2 המסחרית השוטפת במקום הפעילות המרכזי של המבקשת 2. אין המדובר בהסכם הצופה פני
3 עתיד, אלא בהסכם שמטרתו ליישב את מחלוקות העבר. בנסיבות אלו, לא ניתן להסיק כי אומד
4 דעת הצדדים בהסכם הפשרה התייחס להסדרת האופן שבו יידונו כלל הסכסוכים ביניהם
5 ותחולתו מצומצמת לעילות המבוססות במישרין עליו.

6 17. בנסיבות אלו, בהן תניית השיפוט הזר שבהסכם הפשרה לא ייחודית ולא מתכתבת עם העילות
7 שעליהן מושתתת התביעה, אין בה כדי לכבול את התובעת לפורום ההתדיינות שבאיי מרשל.

8 **תניית השיפוט הזר שבהסכם תנאי השימוש**

9 **השלב הראשון – בחינת קיומו של הסכם הכולל תניית שיפוט זר**

10 18. אדם שחתם על הסכם מוחזק כמי שקרא את תוכנו והבינו (ר' למשל: ע"א 36/99 **יפה נ' עזבון**
11 **המנוחה חנה גלזר ואח'** (7.3.01)). כלל זה הוחל גם על הסכמים אינטרנטיים שבין מפעילי האתר
12 לבין המשתמשים בו, אך זאת בכפוף לכך שהמשתמש אישר את הסכמתו לתנאי השימוש באופן
13 אקטיבי, כגון באמצעות הקלקה על לחצן הסכמה, או אישור. במקרים שבהם מדובר בהסכמים
14 אינטרנטיים המופיעים באתרי האינטרנט ואשר אינם דורשים הסכמה אקטיבית של המשתמשים,
15 לא ניתן להחיל על משתמשי האתר את החזקה כי הסכימו לתנאי השימוש בו (ר' ת"א (כלכלית)
16 1963-05-11 **מלכה נ' אווא פיננסי בע"מ** (13.09.11); ת"א (ת"א) 32939-01-11 **שייך נ' חברת**
17 **פורקס פלייס בע"מ** (15.3.16)).

18 19. שוכנעתי כי המבקשים לא נשאו בנטל הראייה להוכחת הטענה כי התובעת אישרה את הסכם תנאי
19 השימוש והסכימה להם. אין בידי לקבל את טענת המבקשים לפיה יש להעדיף את עמדתם, אך
20 מהטעם שנתמכה בתצהירים שהוגשו מטעמם. עיון בתצהירי הנתבעים מלמד, כי לבד מטענה
21 לאקונית לפיה: **"על מנת לסחור בפלטפורמת המסחר נדרשים הלקוחות ליתן הסכמתם להסכם**
22 **תנאי השימוש בפלטפורמה... למיטב ידיעתי גם התובעת עברה תהליך זה..."**. אין התייחסות
23 קונקרטית לאופן שבו אישרה התובעת את הסכם תנאי השימוש. הנתבעים לא צרפו כל מסמך, או
24 העתק מראייה חפצית, לרבות תרשומת אלקטרונית, או כל תיעוד של פעולת אישור הסכם תנאי
25 השימוש מטעם התובעת. אף לא צורף צילום מסך מחשב של השלב שבו נדרשים כלל המשתמשים
26 לאשר את הסכמתם לתנאי השימוש בפלטפורמת המסחר. אף לא איתרתי הסבר ממצה מתבקש
27 לשאלה אם מדובר באישור אקטיבי של המשתמשים, או שמא מדובר בהסכם שאינו דורש מהלך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

שכזה. אציין כי בשורה הראשונה להסכם תנאי השימוש, נרשם כי המשתמש "צריך", או כי "עליו" לקרוא את ההסכם בזהירות לפני השלמת הליך הרישום (" **Important – you should read** ") **these terms and conditions carefully before completing registration**) ותו לא. גם מכאן, נחזה שאין המדובר בהסכם שהמשתמשים נדרשים לאשרו באופן אקטיבי, כי אם אך "צריכים" לקרוא לפני השלמת הליך הרישום.

אני סבור כי העתק מתיעוד פעולת אישור ההסכמה לתנאי השימוש, ככל שאכן נעשה על ידי התובעת, צריך שיימצא בידי המבקשים, או שיישמר במסגרת הנתונים האלקטרוניים שבידיהם ויש לזקוף את היעדר הצגת ראייה זו לחובתם (ר' ע"א 465/88 **הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו** (12.9.91)). טענת המבקשים לפיה התובעת אישרה את הסכם תנאי השימוש במסגרת מסמכי ה-KYC שהעבירה אליהם, לא הוכחה. עיון במסמכים שצורפו כנספח 3 לבקשה, מלמד על נתונים הקשורים לכרטיסי האשראי של התובעת, לזיהויה ולכתובתה, בעוד שאין בנמצא אישור מפורש להסכם תנאי השימוש.

20. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי המבקשים לא נשאו בנטל החל עליהם להוכיח את הטענה כי התובעת נתנה את הסכמתה להסכם תנאי השימוש. בהיעדר ראייה שתלמד כי כך נעשה באופן אקטיבי ובהיעדר ראייה אובייקטיבית שתלמד כי אופן השימוש באתר מחייב את כלל המשתמשים בו לאשר את הסכם תנאי השימוש - לא ניתן להחיל על התובעת את תניית השיפוט הזר ולחייבה להתדיין באי מרשל מכוח הסכם זה. בהיעדר אינדיקציה לאישור ההסכם על ידי התובעת, אף לא מצאתי ממש בטענה, בשלב זה של הדיון ומבלי לקבע מסמרות, כי היה עליה לצרפו לכתב התביעה. על אף שדי בקביעות אלו כדי להביא לדחיית הבקשה, אוסיף ואדרש לבחינת השלבים הנוספים ביחס להסכם תנאי השימוש בבחינת למעלה מן הצורך.

השלב השני – בחינת ייחודיות תניית השיפוט הזר שבהסכם תנאי השימוש

21. במובחן מתניית השיפוט הזר שבהסכם הפשרה, בחינת תניית השיפוט הזר שבהסכם תנאי השימוש אינה מותירה מקום לספק כי מדובר בתניית שיפוט זר ייחודית. תניית השיפוט הזר שבהסכם תנאי השימוש מופיעה בסעיף 46 שבו זוהי לשונה:

"The parties agree that all claims, cause of action, dispute or controversy arising from or relating to this agreement shall be

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1 governed by the laws of republic of the Marshall Islands. Any
2 dispute which arises out of or under this agreement will be
3 submitted to the exclusive jurisdiction of the courts of the republic
4 of the Marshall Islands".

5 22. נקל להבחין כי תניית שיפוט זו מנוסחת באופן אקטיבי ("Will be Submitted"), היא
6 מתייחסת לכלל הסכסוכים הנובעים מההסכם או קשורים אליו ("Any dispute...") והיא
7 מחילה את סמכות השיפוט של בית המשפט באיי מרשל, באופן בלעדי ("Exclusive"), המחריג
8 את סמכותן המקבילה של ערכאות אחרות.

9 השלב השלישי – בחינת תחולת של תניית השיפוט זו על התובענה דנא

10 23. בחינת אומד דעת הצדדים להסכם תנאי השימוש, כפי שהוא משתמע מלשונו הברורה, מובילה
11 למסקנה כי תחולתו מתייחסת לסכסוכים הנובעים מתוך, או על-פי הסכם זה בלבד ("arises out
12 of or under this agreement..."). בד בבד, הוראות הסכם זה קובעות כי תחולתו משתרעת על
13 כלל השירותים שיינתו למשתמשים. הוא נועד להסדיר את תנאי השימוש ולהחיל את הוראותיו
14 ביחס לתנאים שבהם מציע האתר גישה ללקוחות ואופן השימוש בשירותיו, לרבות ביחס לכל סוגי
15 השירותים והתכנים, כל סממן, מאפיין וכל תכונה אחרת ("The following describes the
16 terms and conditions upon which www.optopnsXO.com offers access to its web
17 site... and the use of its services..."). This " ;
18 agreement applies to both www.optionsXO.com web site and the trading
19 platform, as well as to the electronic content and or software currently contained
20 on the web site ...as well as program facilities for executing trading transactions
21 in the foreign exchange market via the web, phone or fax, and any other features,
22 content or services that OptionsXO may add in the future... (ר' סעי' 20.2 להסכם
23 תנאי השימוש)).

24 24. כנוצר, העילות שעליהן מושתתת התביעה מבוססות על שורת מצגי שווא שנטען כי בוצעו על ידי
25 הנתבעים במטרה להונות את התובעת ולהוציא ממנה כספים במרמה, תוך שימוש באתר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1 האינטרנט הנ"ל, בפלטפורמת המסחר שבו וכן במצגי שווא נוספים שבוצעו באמצעי תקשורת
2 שונים. מצגי שווא נטענים אלו וכן הפעולות המיוחסות לנתבעים, הן אותן הפעולות המוזכרות
3 בהסכם תנאי השימוש ואשר הוכפפו לתניותיו (ר' לדוג': סעי' 24-26 לכתב התביעה; פרקים ד-4-
4 14 לכתב התביעה). מכאן, שהסכם תנאי השימוש אכן חל על העילות שביסוד התביעה. אחזור
5 ואציין כי אין רלוונטיות לשאלה אם העילה המשפטית שביסוד התביעה היא עילה חוזית, או עילה
6 נזיקית. הבחינה הנדרשת היא מקור הסכסוך ומידת קרבתו להסכם מושא תניית השיפוט. על-פי
7 העובדות הנטענות בכתב התביעה, מדובר בשורת פעולות שבוצעו בעקבות השימוש שעשתה
8 התובעת באתר, או בזיקה לשירותים הניתנים באמצעותו. כמו כן, הפעולות הנטענות בכתב
9 התביעה ששימשו ליצירת מצגי שווא, לרבות המידע וההצעות שנשלחו לתובעת בדוא"ל, צוינו
10 בהסכם תנאי השימוש ככפופות לתניותיו, לרבות לתניית השיפוט הזר שבו.

11 אין בידי לקבל את טענת התובעת לפיה אין לכבד את תניית השיפוט הזר, מאחר שכלל ההסכמים
12 שנערכו בין הצדדים הם תוצאה של הטעייה, או מרמה. הלכה היא כי ההבחנה בין עילה הנוגעת
13 להסכם גופו לבין עילה הנוגעת לנסיבות כריתתו היא מלאכותית (ר' עניין ראדא; עניין סאמיט;
14 כהפניית הנתבעים). מכאן, שגם הטענות ביחס לפגמים שבכריתת ההסכם, לרבות הטענות כי
15 מדובר בהסכמים שנכרתו בתרמית, כפופות לתניית השיפוט הזר הייחודית.

16 25. לאורם של נתונים אלו, מסקנתי היא כי תניית השיפוט הזר הייחודית שבהסכם השימוש אכן חלה
17 על עילות התביעה, כפי שצוינו בכתב התביעה. מכל מקום, לנוכח היעדר ראייה לכך שהתובעת
18 נתנה הסכמתה להסכם תנאי השימוש, אין בממצא זה כדי לשנות ממסקנתי לפיה לא ניתן להחיל
19 על התובעת את הוראותיו.

20 השלב הרביעי – קיומן של סיבות טובות, או טעמים מיוחדים לסטייה מתניית השיפוט הזר

21 26. הסכם תנאי השימוש אינו חל על התובעת, אך אוסיף ואבהיר, למעלה מן הצורך, כי גם אם
22 ביקשתי ללכת כברת דרך לקראת המבקשים לעניין אישורו – שוכנעתי כי קיימים טעמים
23 מיוחדים, או סיבות טובות, המצדיקים סטייה מתניית השיפוט הזר שבו. טעמים אלו הם מירב
24 הזיקות לפורום הישראלי והיות תניית השיפוט הזר בגדר תנאי מקפח בחוזה אחיד.

25 27. אשר למירב הזיקות ולקיומם של נתבעים ישראליים (הנתבעים 3-8 ו-1). כנזכר, במקרים שבהם
26 מירב הזיקות קושרות את הסכסוך לישראל במידה משמעותית וכן במקרים בהם מדובר בחברות
27 שניהולן והשליטה בהן מתבצעים מישראל ובאמצעות תושבי ישראל, נמצא כי יש לסטות מתניית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 30480-07-17 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1 השיפוט הזר (ר' עניין גולדשמיט ; עניין ראדא). שוכנעתי כי טעמים אלו מתקיימים בנסיבותיו של
2 המקרה הנדון, בעוצמה המצדיקה סטייה מתניית השיפוט הזר. מירב הזיקות קושרות את
3 הסכסוך לפורום בית המשפט הישראלי, לו העניין האמתי לדון בתביעה. בין זיקות אלו, העובדה
4 כי הנתבע 3 הוא הבעלים והמנהל של כלל החברות הנתבעות, הן הזרות והן הישראליות והוא
5 אזרח ישראל (ר' סעיף 18 לבקשה) ; העובדה כי הנתבעים 4-8 הם אזרחים ותושבי ישראל ; העובדה
6 כי הנתבעת 1 היא חברה המאוגדת בישראל והעובדה כי הנתבעת 12 רשומה בישראל כחברה זרה
7 שכתובתה במשרדי הנתבעת 1. נוסף לאלו, לא נסתרו טענות התובעת, לפיהן קיימות זיקות
8 מהותיות נוספות הקושרות את הסכסוך לישראל, העיקרית מביניהן היא הטענה כי שורת מעשי
9 התרמית בוצעו ממשרדי הנתבעים בישראל. התובעת טענה, בין היתר, כי פלטפורמת המסחר
10 פותחה ממשרדי החברה בהרצליה ושם נעשה בה שימוש על ידי מי מהנתבעים ; כי הדומיין ושרתי
11 הדוא"ל ושאר אמצעי התקשורת וכתובת האלקטרונית (IP) ממוקמים בישראל ; כי המודל העסקי,
12 תכניות העבודה ותסריטי השיחה שעל פיהם פעלו הנתבעים בוצעו ונערכו בישראל ; כי השיחות
13 שנערכו עם התובעת בוצעו מישראל וכי "אנשי המפתח" – הם גורמי ההנהלה ומקבלי ההחלטות
14 של הנתבעים 9-12, פעלו ממשרדי הנתבעת 1 שבישראל.

28. אינני מתעלם מהזיקות הנגדיות הקושרות את הסכסוך למדינות אחרות ובכלל זה, העובדה שכל
15 אחת מהחברות הנתבעות מאוגדת במדינה שונה, הטענה כי הנתבע 3 אינו מתגורר עוד בישראל ;
16 העובדה שהתובעת היא תושבת הונג קונג ; העובדה כי נקטה בפעולות משפטיות בניו-יורק וכן
17 תניות השיפוט הזר וברירת הדין הזר שבהסכם תנאי השימוש. מבלי להמעיט מחשיבותן של זיקות
18 בודדות אלו, שוכנעתי כי אין בהן כדי לגרוע מהמשקל המשמעותי שיש לייחס לזיקות הקושרות
19 את הסכסוך לפורום הישראלי. המבקשים לא הצביעו על פורום נאות אחר, לו זיקות אחרות
20 ומשמעותיות לתובענה. הזיקות שעליהן הצביעו הנתבעים קשורות במדינות זרות השונות האחת
21 מרעותה ועוסקות, בעיקרן, בנושאים טכניים, כהפעלת אתר האינטרנט ומתן שירותי סליקה. כל
22 אחת מהזיקות שאליהן הפנו המבקשים מצביעה על פורום שונה. המבקשת 2 (הנתבעת 10)
23 מאוגדת באי מרשל (ר' סעי' 10 לבקשה) ; המבקשת 3 (הנתבעת 11) מאוגדת בבולגריה (ר' סעי' 19.2
24 לבקשה) ; המבקשת 4 (הנתבעת 12) מאוגדת בבליז, אך רשומה כחברה זרה בישראל (ר' סעי' 19.4
25 לבקשה) ; המבקשת 6 (הנתבעת 9) מאוגדת ברומניה (ר' סעי' 19.2 לבקשה). הזיקות שעליהן הצביעו
26 הנתבעים נעוצות בפעולה בעלת משמעות טכנית שחסר הקשר המתבקש בינה לבין העילות שבסוד
27 התובענה. כך למשל, הנתבעת 10 מפעילה את אתר האינטרנט ופלטפורמת המסחר והנתבעות 9 ו-
28 10 מעניקות שירותי סליקת כספים. בנסיבות אלו, בנסיבות אלו, קיים קושי לייחס משקל
29 משמעותי לזיקות אליהן מפנים המבקשים (השווה : עניין גולדשמיט).
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1 אינני מתעלם מברירת הדין הזר שבהסכם תנאי השימוש וגם כאן, לא מצאתי כי בכוחה של זיקה
2 זו להטות את הכף לעבר עמדת המבקשים, בהינתן המסקנה לפיה לא ניתן להחיל את הסכם תנאי
3 השימוש ואת הסכם הפרשה על הסכסוך הנדון. בנוסף, גם אם ניתן להתחשב כלשהו בזיקה זו,
4 אינני סבור שדי בה, לכשעצמה, כדי להאפיל על עוצמת הזיקות האחרות הקושרות את הסכסוך
5 לפורום הישראלי. אציין כי ברירת הדין הזר מחילה על הצדדים את הדין החל באיי מרשל, בעוד
6 שלבד מהעובדה שהנתבעת 10 מאוגדת בה והיא זו שהפעילה את האתר, אין כל זיקה נוספת אחרת
7 הקושרת את הסכסוך לאיי מרשל. כך, חרף ברירת הדין הזר שבהסכם תנאי השימוש, אין המדובר
8 במקום פעילותן המרכזי של הנתבעות. אדרבא, מבלי לקבע מסמרות, נחזה כי אין מחלוקת של
9 ממש שמקום הפעילות המרכזי של הנתבעים הוא בישראל, בהינתן שמשרדי הנתבעים מוקמו
10 בישראל, עובדי הנתבעים פעלו מישראל, האמצעים הלוגיסטיים והתקשורתיים מוקמו אף הם
11 בישראל והשיחות והמצגים הנטענים נעשו משטחה.

12 29. אין בידי לקבל את טענת הנתבעים לפיה צירופם של הנתבעים 3-8 נעשה מתוך כוונה לייצר זיקות
13 מלאכותיות לפורום המקומי. כנזכר, פיצול התובענה במקרה שבו קיימים מספר נתבעים שצירופם
14 אינו "תכסיסני" וקיימת כנגדם עילת תביעה עצמאית, עשוי להוות שיקול ענייני (ר' עניין דורון;
15 עניין צימרינג; ת"א (מחוזי-ת"א) 1744/09 **בנק הפועלים בע"מ נ' בחוביץ** (30.5.10)). בנסיבותיו
16 הייחודיות של המקרה הנדון, התרשמתי כי לא הוכח שצירופם של הנתבעים הנ"ל נעשה באופן
17 תכסיסני, או מתוך כוונה לייצר זיקות מלאכותיות לפורום המקומי. כן שוכנעתי כי בשלב הנוכחי,
18 לא ניתן לשלול קיומה של עילת תביעה עצמאית כנגד הנתבעים 3-8 (ר' ע"א 725/78 **בריטיש**
19 **קנדיאן בילדרס בע"מ נ' אורן** (17.8.81); ע"א 8133/03 **יצחק נ' לוטם שיווק בע"מ** (27.10.04);
20 ע"א 407/89 **צוק אור בע"מ נ' קאר סקויריטי בע"מ** (25.10.94)). כתב התביעה מייחס לנתבעים
21 אלו, בין היתר, עילות תביעה שנחזות, על פניהן בלבד, כעצמאיות ולחילופין, כעילות המייחסות
22 להם אחריות אישית כלפי התובעת. עילות אלו טרם עובדו בכור ההיתוך הראיתי ומבלי לגבש כל
23 עמדה ביחס לגופן של טענות, לא ניתן לשלול כי הוכחתן עשויה לגבש לתובעת עילות תביעה
24 עצמאיות כנגד אותם נתבעים.

25 30. מבחן מירב הזיקות הוא המבחן העיקרי מבין שלושת המבחנים שעל-פיהם נבחנת נאותות
26 הפורום. המבחנים הנוספים הם מבחן ציפיות הצדדים ומבחן השיקולים המערכתיים – ר' ע"א
27 837/87 **הוידה נ. הינדי** (9.10.90); רע"א 9328/12 **נירימליק בע"מ נ' סובורובה** (21.4.13); ע"א
28 4025/13 **וויליאם נ' Deutsche Telekom ag** (6.11.14)). מירב הזיקות קושרות את הסכסוך
29 לישראל באופן מובהק ולא הוכח קיומו של פורום נאות אחר שלו עניין אמתי לדון בתובענה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

בנסיבות אלו, לא ניתן לקבל את עמדת המבקשים לפיה הציפייה הסבירה של הצדדים היא להתדיין באיי מרשל. קיים קושי לאמץ את הגישה לפיה המבקשים לא ציפו להתדיין בישראל, שעה שמדובר באגד חברות הנשלט בידי אזרח ישראלי שחלקן אף מאוגדות בישראל, כאשר כלל המעשים, ההתקשרויות והפעולות השוטפות נעשו מישראל וכאשר מטה הפעילות והמשרדים העיקריים ממוקמים בה (השווה: רע"א 2939/13 **פלדמן נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (פס"כ"א) (19.5.13)). אשר לטענת המבקשים ביחס למבחן השיקול הציבורי, לנוכח שנמצא כי הפורום הישראלי הוא בעל מירב הזיקות ובעל העניין האמיתי לדון בתביעה, אין בשיקול זה, גם אם יתקבל, כדי לשנות מתוצאת הדיון (השווה: ת"א (מרכז) 35562-04-11 **פיץ נ' אלוריון בע"מ** (24.12.17)). אף לגופו של שיקול, לבד מהעומס הכרוך בהתדיינותם של תושבים זרים בישראל, על בית המשפט להתייחס אף לשיקולים ערכיים, שיקולי הרתעה, שיקולי מעורבות בנעשה בחברה וכן שיקולי הגנה על צרכנים ישראליים (ר' ת"צ (כלכלית) 56722-05-16 **דיגיטק אס אס טי אסמבליזם בע"מ נ' Jean Domut** (15.5.17); ת"צ (ת"א) B00KING.com B.V 40940-10-16 **נ' דאון** (10.12.17)). בנסיבותיו הייחודיות של המקרה הנדון, שיקול העומס הכרוך בהתדיינות של תושבת זרה אינו מצדיק את העברת התביעה לפורום זר ושערי בית המשפט המקומי פתוחים מלפני זר המבקש להגיש תביעה שזיקתה לישראל אינה מלאכותית.

לפיכך, אין בידי לקבל את טענת המבקשים לפיה ישראל אינה הפורום הנאות לדון בתביעה.

31. בנוסף, שוכנעתי כי תניית השיפוט הזר שבהסכם תנאי השימוש היא תניה מקפחת בחוזה אחיד. חוזה אחיד מוגדר בסעיף 2 לחוק החוזים האחדים כ: **"נוסח של חוזה שתנאיו, כולם או מקצתם, נקבעו מראש בידי צד אחד כדי שישמשו תנאים לחוזים רבים בינו לבין אנשים בלתי מסוימים במספרם או בזהותם"**. סעיף 4 לחוק החוזים האחדים מונה רשימת תנאים בחוזה אחיד, שחזקה עליהם שהם מקפחים. סעיף 4(9) לחוק החוזים האחדים קובע כי חזקה זו תחול, בין היתר, על מקרה שבו:

"תנאי המתנה על הוראת דין בדבר מקום שיפוט או המקנה לספק זכות בלעדית לבחירת מקום השיפוט או הבוררות שבהם יתברר סכסוך".

סעיף 5(א) לחוק החוזים האחדים, מוסיף וקובע כי:

"תנאי בחוזה אחיד השולל או המגביל את זכות הלקוח לפנות לערכאות משפטיות – בטל."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

על כך נקבע, בין היתר, כי:

"בבחינת תניית השיפוט... יש להפריד בין שני שלבים נפרדים: בשלב הראשון יש לבחון האם היא נופלת בגדרי סעיף 4(9) לחוק, שאז חזקה שהיא מקפחת. אם נקבע כי קמה החזקה דנן, יש לבחון – בשלב השני – האם הצליח הספק לסתור אותה בנסיבות העניין. לעניין השלב הראשון, תכליתו של תיקון החוק, אשר נלמדת מדברי ההסבר להצעת החוק, היתה להרחיב את היקף החזקה ולקבוע כי כל תניה בחוזה אחיד אשר יש בה כדי להתנות על הדין הרגיל בדבר מקום שיפוט חזקה שהיא מקפחת..." (ר' רע"א 1108/10 מאיר חברה למכונות ומשאיות בע"מ נ' ברפי (7.4.2010)).

32. ובהתאמת הדברים לנסיבותיו של המקרה הנדון; דומה כי אין מחלוקת של ממש כי הסכם תנאי השימוש הוא חוזה אחיד. מדובר בחוזה שנטען כי הוא מופיע באתר האינטרנט מושא התביעה וכי "כלל המשתמשים נדרשים לאשר אותו" (ר' סע' 24 לבקשה). מדובר בחוזה שנוצר כדי שישמש תנאים לחוזים רבים בין הנתבעים לבין אנשים בלתי מסוימים במספרם או בזהותם. כן מדובר בחוזה שאינו תוצר של משא ומתן בין הצדדים (השווה: ת.א. (ת"א) 39265-04-16 **Forex Capital Markets Limited נ' דראל** (23.11.2016); ת"צ (מרכז) 10822-02-15 **LinkedIn Corporation נ' לנואל** (9.4.17)).

33. המבקשים טענו, בעיקר, כי אין בתניית השיפוט הזר כדי להרתיע את התובעת מלהגיש את התביעה באיי מרשל. זאת, מהטעמים שהמרחק בין מקום מושב התובעת (הונג קונג) לישראל גדול מהמרחק שבין מקום מושבה לאיי מרשל; שהשפה באיי מרשל היא אנגלית, היא השפה הנוהגת בהונג קונג ואשר באמצעותה השתמשה התובעת בהתקשרויותיה עם הנתבעים ובשונה מישראל; שאין חשש כי התובעת לא תזכה למשפט צדק באיי מרשל, או כי שהותה שם תסכן את חייה; שהתובעת נקטה בעבר בפעולה משפטית בניו-יורק ולא טענה בתצהירה כי היא מורתעת. כן טענו המבקשים כי על השאלה אם מדובר בתנייה מקפחת בחוזה אחיד, להתברר לפי הדין המהותי הזר – הוא הדין של איי מרשל.

אין בידי לקבל טענות אלו. נוכח החזקה הסטטוטורית לפיה תניות השיפוט הזר וברירת הדין הזר הן תניות מקפחות בחוזה אחיד, הנטל להפרכתה מוטל על המבקשים (ר' עניין גולדשמיט; עניין דורון). הנתבעים לא נשאו בנטל ההוכחה לסתירת החזקה לפיה מדובר בתנאי מקפח בחוזה אחיד, או כי התובעת לא תורתע מהחלת תניית השיפוט וברירת הדין הזר על עניינה. הכברתי כי כלל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

1 הזיקות המהותיות קושרות את התביעה לישראל והזיקה היחידה הקושרת את הסכסוך לאיי
2 מרשל היא טכנית בעיקרה ועניינה בכך שהחברה המפעילה את אתר האינטרנט מאוגדת במדינה
3 זו, מבלי לנהל שם את פעילותה השוטפת. אני סבור כי בנסיבות אלו, לא נסתרה החזקה לפיה
4 מדובר בתניה מקפחת בחוזה אחד.

5 לא מצאתי לנכון לגזור גזירה שווה לעניין הנדון מהאסמכתאות שאליהן הפנו המבקשים ולא
6 קיבלתי את הטענה שאין לגבש ממצא ביחס להרתעת התובעת, בהיעדר התייחסות לכך בתצהירה.
7 מושג הקיפוח לובש תוכן בדרך של פרשנות ממקרה למקרה, בהתייחס למכלול תנאי החוזה
8 ולנסיבות אחרות (ר' ע"א 6916/04 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה
9 (18.2.10)). אותן אסמכתאות שאליהן הפנו הנתבעים, עסקו בתניית שיפוט מקומית שקבעה מחוז
10 מסוים על פני מחוז אחר בישראל, או ערכאה מסוימת בה, לאור שטחה הקטן. כמו כן, באותם
11 מקרים נמצא כי תניית השיפוט ביטאה את האינטרס הלגיטימי שבהתדיינות במקום העסקים
12 המרכזי, במקום מתן השירות, או במקום הסניף המעניק את השירותים מושא ההסכם. זאת,
13 במובחן מהמקרה הנדון שבו תניית השיפוט מתייחסת למדינת איים שבאוקיינוס השקט, הנעדרת
14 כל זיקה ממשית לעובדות שביסוד התובענה (השווה: רע"א 4615/12 לוקי בניה ופיתוח נ' בנק
15 לאומי לישראל בע"מ (13.1.13)). יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"א 6916/04 הנ"ל, לאמור:

16 "...המבחן לקיומו של תנאי מקפח ולהוראה שיפוטית בדבר ביטולו או שינויו
17 איננו מבחן טכני צר, אלא קשור הוא בטבורו... למכלול תנאי החוזה ולנסיבות
18 אחרות". תנית השיפוט... לחוזה דנן איננה שרירותית. היא לא מקנה לבנק את
19 הזכות לבחור את מקום השיפוט ככל העולה על רוחו. היא גם איננה חד צדדית...
20 על פי תניה זו, קיימת זיקה הדוקה בין מקום השיפוט, בו רשאים לבחור שני
21 הצדדים, לבין המקום בו מנהלים הבנק והלקוח את התקשרותם, נשוא החוזה,
22 לאמור – מקום סניף הבנק. תניה זו הינה סבירה ולגיטימית, ואין לראות בה,
23 בבחינת מכלול הנסיבות, משום "יתרון בלתי הוגן של הספק" או משום "קיפוח
24 לקוחות"... תנית השיפוט דנן עולה גם בקנה אחד עם הראציונל והתכלית שביסוד
25 בחירת מקום השיפוט לפי תקנה 3(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, וכן עם הוראת
26 מקום השיפוט הספציפית שבתקנה 3(א)(1) לתקנות".

27 בנסיבות בהן מדובר בתביעה העוסקת בפעילות שבוצעה בישראל, בידי תושבי ישראל או אזרחיה,
28 התעקשות המבקשים להעביר את בירורה לאיי מרשל, כאשר אין המדובר במקום פעילותם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

המרכזי – מחזקת את עמדת התובעת לפיה מדובר בתנאי מקפח שדינו להיפסל. בדומה לענייננו, נקבע לעניין זה בעניין גולדשמיט, לאמור:

"החברות המבקשות הינן חברות שאמנם הוקמו בחו"ל, אך למעשה (כפי שהסתבר עד עתה) הן בבעלות ובשליטה מלאה ואף ניהול מלא של ישראלים תושבי ישראל... בית משפט קמא העיר גם הוא בהחלטתו כי לא נסתרה טענת המשיבים כי המבקשות מצויות בשליטה מלאה של תושבי ישראל ומנוהלות בפועל מישראל... בנסיבות אלה, ככל שאכן קיימת "זהות מוחלטת" בין המבקשות... והן כולן "מנוהלות יחד ונשלטות יחד מישראל", הרי שיש בכך כדי לעורר תהיות באשר לעמידתן העיקשת של המבקשות על כיבוד תניית השיפוט..."

34. אין בידי לקבל את טענת המבקשים לפיה יש לבחון את השאלה אם תניית השיפוט הזר היא תנאי מקפח בחוזה אחיד על פי אמות המידה שבדין הזר. כפי שקבעתי, לא הוכח כי התובעת אישרה את הסכמתה להסכם תנאי השימוש ומכאן שאין להחיל עליה את הוראותיו. בנוסף, המבקשים לא הוכיחו את הדין הזר ומקום שלא הוכח הדין הזר, תחול חזקת שוויון הדינים וסוגיית השיפוט הזר תיבחן על פי "משפט הפורום" – הוא המשפט הישראלי (ר' עניין אדרת).

סוף דבר

35. נחה דעתי כי בנסיבותיו הייחודיות של המקרה הנדון, אין להחיל על התובעת את תניות השיפוט הזר שמקורן בהסכם הפשרה ובהסכם השימוש. ביחס להסכם הפשרה – תניית השיפוט הזר שבו אינה ייחודית והיא אינה חלה על העילות שביסוד התובענה. ביחס לתניית השיפוט הזר שבהסכם השימוש – הנתבעים לא הוכיחו כי התובעת אישרה את הסכמתה להסכם זה. בנוסף ולמעלה מן הצורך, קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהוראותיו, בדמות מירב הזיקות הקושרות את הסכסוך לפורום הישראלי והתנייה המקפחת בחוזה אחיד שדינה להיפסל.

36. ביתר טענות הצדדים לא מצאתי ממש ולאור המקובץ, דחיתי את הבקשה. בהתחשב בתוצאת הדיון ובהיקף כתבי הטענות והדיון בבקשה, המבקשים יישאו בהוצאות התובעת בסכום כולל של 12,000 ₪. מתוך סכום זה, המבקשים 7-8 ישלמו סכום כולל של 3,000 ₪ והיתרה תשולם על ידי המבקשים 1-6.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-07-30480 לוק נ' טורו מדיה בע"מ ואח'

- 1 37. הצדדים הרלוונטיים יודיעו בתוך 7 ימים, אם נותר צורך לדון בבקשות התלויות ועומדות לעניין
2 המצאת כתב התביעה.
- 3 38. עותק מהחלטה יועבר לידיעת היועץ המשפטי לממשלה בהתאם להוראת סעיף 20 לחוק החוזים
4 האחידים.
- 5 39. כתבי הגנה יוגשו בתוך 30 ימים מהיום.
- 6 40. נקבע דיון קדם משפט, במעמד בע"ד, ליום 16/9/18 ב – 13:00.
- 7 לידיעת הצדדים ולעדכון היומן.
- 8 ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ח, 08 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

ארז יקואל, שופט

